

RECENZIJA PREVODA KNJIGE JANA ŠOLTENA „O ZDRAVLJU I MUDROSTI SAMOSPOZNAJE“ (ADVAITA, 2015)

Knjiga „O zdravlju i mudrosti samospoznaje“ jeste izdavačka kompilacija odabranih tekstova iz svih glavnih knjiga autora dr Jana Šoltena sa dodatkom Intervjua kojim knjiga i počinje. Kao svojevrsna konekcija sabranih tekstova služi urednički ili izdavački predgovor. Sam autor je homeopata pa se i cela knjiga odnosi u celini na homeopatiju.

U samom temelju homeopatije se nalazi princip holizma u smislu lečenja celog organizma ili čak i ljudskog bića, mada je pre dr Šoltena holizam shvatan u jednom relativno uobičajnijem smislu: telo, emocije, misli. Doduše sam tvorac homeopatije Haneman je rekao da je sam izvor života „duhovna sila“, kako je on zvao taj izvor duhovne prirode, ne rekavši mnogo više o tome. Čini se da delo Jana Šoltena u dobroj meri to razjašnjava, mada ni on ne govori previše o tome.

Gledano iz ugla mojeg multidisciplinarnog naučnog interesovanja i istraživanja¹, sama knjiga, i celokupno delo dr Šoltena čiji je knjiga svojevrsni prikaz, u skladu je sa trendovima savremene nauke koja je proširila naučne granice stvarajući prostor za obuhvatanje oblasti koje su smatrane nenaučnim i sumnjivim. Takva sumnja je vezivana i za samu homeopatiju, a koja egzistira već više od 200 godina i za sobom ima često zadivljujuće rezultate, ali je ipak ostala van tokova prihvaćenih nauka, u velikoj meri i s razlogom jer su joj nedostajale valjane naučne teorijske osnove.

Dr Šolten je našao dobar način da na modernim teorijskim konceptima (holografski model, teorija fraktala) homeopatiji da validnu i prihvatljivu naučnu formu, značajno umanjujući konceptualne argumente za njeno osporavanje. S druge strane, uspešnost primene tih teorija na homeopatiju dodatno potvrđuje i učvršćuje i njih same. Na takav način homeopatija pretenduje na legitimnost da se smatra ne samo medicinom budućnosti, kakvom su je odavno videli neki mudraci, nego i medicinom sadašnjosti ili medicinom „čije je vreme došlo“, kako stoji na naslovnici jedne homeopske knjige².

¹ Prof. dr Dejan Raković je profesor na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Njegova naučna interesovanja pokrivaju oblasti nanomaterijala i biomaterijala, nanotehnologije i spektroskopije, kao i biofizike i bioinformatike biomolekularnih, psihosomatskih, kognitivnih i elektrofizioloških funkcija. Publikovao je oko 250 naučnih radova i saopštenja i oko 40 knjiga i zbornika. Od ranih 1990-tih bavi se razvojem kvantno-informacionog okvira za svest i akupunkturu, sa značajnim psihosomatsko-kognitivnim implikacijama. Pre nekoliko godina osnovao je svoj Fond (FDR) za promovisanje holističkog istraživanja i ekologije svesti, sa širim promotivnim holističkim aktivnostima uključujući su-organizaciju Simpozijuma kvantno-informacione medicine (KIM 2011). Web stranice na kojima se mogu naći informacije o njegovom radu su www.dejanrakovic.com i www.dejanrakovicfund.org. Prim. ur. M.M.

² George Vithoulkas, „Homeopatija, medicina za novi milenij“, ADVAITA. Pr. ur. M.M.

No, pristup dr Šoltena nije samo u skladu sa modernim teorijama nego i sa sistematizacijom u klasičnim prirodnim naukama (hemija i biologija), što je opet dvostruko obogaćenje: klasičnim sistemima dodaje još jednu dimenziju univerzalnosti a homeopatiju utemeljuje u naučno i materijalno. Uz princip holizma, koji odlikuje homeopatiju od samih njenih početaka a koji se uklapa u savremeni kvantno-holografski okvir psihosomatike i duhovnosti, krug se, u neku ruku, u potpunosti zatvara jer se susreću makropogledi i mikropogledi (univerzalnost).

Ovo je od naročito značaja zbog sve šire primene integrativne medicine u razvijenim zemljama – pošto savremena istraživanja psihosomatskih bolesti ukazuju na neophodnost primene holističkih metoda, orijentisanih na tretiranje čoveka kao celine a ne tretiranje isključivo bolesti kao simptoma poremećaja te celine, implicirajući njihovo makroskopsko-kvantno poreklo.

Holistički pristup čoveku i zdravlju¹

Svi holistički pristupi i tehnike, prema našim kvantno-holografskim² istraživanjima mogu se tretirati kao kvantno-informacione terapije, nametanjem novih isceljujućih graničnih uslova u prostoru energija-stanje EM (elektromagnetnog) kvantnog polja akupunkturnog sistema / (individualne i kolektivne) svesti, koji se potom kvantno-holografski projektuju na ćelijski nivo uz normalizaciju ekspresije (regulacije rada) genoma³.

To omogućava da se sa temeljnog kvantno-informacionog gledišta bolje razume priroda psihosomatskih bolesti kao i ograničenja i metode njihove prevencije i isceljivanja, što može doprineti razradi bolje strategije razvoja psihosomatske integrativne medicine za 21. vek. Na toj liniji je i svedočenje

¹ Celokupan tekst ispod ovog podnaslova je preuzet iz Recenzije za knjigu Anite Murđani „Potpuno isceljenje“ istog izdavača (ADVAITA).

² Kvantni hologram – kvantno-holografška memorija kvantnog sistema, koja omogućava na izlazu (Hopfieldove kvantno-holografške neuronske mreže) sukcesivnu rekonstrukciju talasnih funkcija memorijskih stanja (kompletnih, i amplitude i faze) pri prepoznavanju talasnih funkcija stanja pokazanih na njenom ulazu (što je u osnovi svake holografije, ali je ovde sve pojednostavljeno u odnosu na standardnu lasersku holografiju, koja zahteva tzv. koherentne referentne i predmetne laserske snopove).

³ Genom – u savremenoj molekularnoj biologiji i genetici, celokupnost naslednih informacija organizma sadržanih u ćelijskim hromozomima. Sve somatske ćelije jednog viševićijskog organizma sadrže jedan te isti skup gena, identičan polaznom genomu zigota (oplođene jajne ćelije). Pošto se ćelije različitih tkiva međusobno razlikuju i morfološki i funkcionalno, iz njihove razlike sledi da u različitim ćelijama istog organizma funkcionišu različiti proteini (odnosno da su u različitim ćelijama ekspresovani različiti geni, i da se molekularni smisao diferencijacije ćelija sastoji u regulaciji rada gena).

autorke Anite Murđani (čiju je knjigu „Potpuno isceljenje“ objavio isti izdavač ADVAITA), koje sjajno doprinosi razumevanju da i najteže psihosomatske bolesti, poput raka, imaju svoje korene u energetsko-informacionim blokadama (izazvanim stresorima, poput straha, frustracija, ljutnje, mržnje...) i da isceljenje započinje njihovim uklanjanjem (najpre ljubavlju prema sebi, prihvatanjem sebe i praštanjem sebi, što se potom manifestuje i ljubavlju prema drugima i prihvatanjem drugih...).

Naša kvantno-holografška istraživanja ukazuju i na dva kognitivna modusa (modaliteta spoznaje) svesti, prema jačini sprege svest-telo-okruženje: slabospregnuti kvantno-koherentni direktni (u vantelesnim duhovno / kreativnim prelaznim i izmenjenim stanjima svesti, tipa molitve, meditacije, sanjarenja, lucidnih snova...), i jako-spregnuti klasično-redukovani indirektni (u telesnim perceptivno / racionalno posredovanim normalnim stanjima svesti, tipa čulne percepcije, logičkog i naučnog zaključivanja...) – uz uslove uzajamne transformacije. To objašnjava i principijelno neadekvatnu informacionu racionalizaciju direktnog kvantno-holografškog duhovno / religijskog mističnog iskustva (kao problem kvantne teorije merenja, o redukciji implicitnog poretka kvantno-koherentnih (kvantno-holografških) superpozicija u eksplicitni poredak mernih klasično-redukovanih stanja).

Tako nauka zatvara krug, reotkrivajući dva različita modusa spoznaje i istovremeno postavljajući i sopstvena epistemološka ograničenja – kako je to sačuvano milenijumima u svim tradicijama. Na toj liniji, svedočenje autorke o iskustvu bliske smrti asocira na kvantno-holografšku promenu percepcije, sa osećajem svepovezanosti i sveprisutnosti, sveprožimajuće svesti u svemu, odsustva linearnog protoka vremena sa paralelnim doživljavanjem prošlosti, sadašnjosti i budućnosti (uz njenu asocijaciju da se kontroverza o post mortem evoluciji duše verovatno odnosi na parcijalno-interpretativni epistemološki nivo racionalizovanja transpersonalnog prenosa psihičkih opterećenja posredstvom polja svesti, sa mogućim impresijama da naročito jaki preneti konflikti ostavljaju snažan utisak prethodno proživljenih života...).

Pomenuta kvantno-holografška istraživanja psihosomatike i duhovnosti na liniji su i ponovno probuđenog naučnog interesovanja za istraživanje fenomena svesti poslednjih decenija (uz nagoveštaje pojave velike sinteze dva modusa spoznaje, racionalno-naučnog i kreativno-duhovnog, u okvirima proširene kvantno-holografške paradigme) – gde uloga pojedinca postaje nezamenljiva zbog uticaja i brige za kolektivno mentalno okruženje, što je svakako temeljno pitanje i mentalne higijene i građanske pristojnosti, odnosno i duhovnog i građanskog morala.

Homeopatija dodatno učvršćuje kvantno-holografski pogled

Osnovna prepreka prihvatanju homeopatije od medicinsko-farmaceutske zajednice je bilo to što se u homeopatiji koriste visoko razblaženi potencirani lekovi, a nije se prihvatila mogućnost da unutrašnja energija molekula vode može biti terapijski aktivan sastojak leka, tj. nosilac informacije, mada se danas nakuplja sve veća količina naučnih podataka koja ide tome u prilog. U tom kontekstu, kvantno-holografski informacioni okvir ukazuje da svaki kvantni podsistem (uključujući homeopatsku polaznu supstancu sa vodom kao rastvaračem) ima strukturu kvantno-holografске Hopfildove neuronske mreže sa karakterističnim EM memorijsko-atraktivnim stanjima, koja mogu stupiti u interakciju sa makroskopskim kvantno-senzornim EM nivoom akupunktornog sistema / svesti i prepisivati mu svoj EM energetsko-informacioni program homeopatske korekcije, koji se potom kvantno-holografski projektuje na niži EM kvantno-holografski ćelijski enzimsko-genomski nivo, sa uticajem na isceliteljski-promenjenu ekspresiju genoma.

U prilog ovakvom objašnjenju govori Folova elektropunkturna dijagnostika, koja se koristi za testiranje optimalnog izbora homeopatskih lekova, koji sa daljine oko 50 cm (bez oralnog uzimanja homeopatskog leka!) menjaju elektro-otpornost akupunktornih meridijana pacijenta, pa se bira onaj homeopatski lek koji najviše smanjuje relativno odstupanje prethodno izmerene vrednosti elektro-otpornosti poremećenog stanja od nominalne vrednosti zdravog stanja. Na istoj liniji, pomenimo i harmonizujuće delovanje na akupunktorni sistem ogrlica sa privescima od homeopatskih lekova, na šta ukazuje pilot-istraživanje bio-elektrografskom GDV-kamerom kontrolnih i eksperimentalnih grupa izloženih delovanju EM polja mobilnih telefona bez i sa privescima od homeopatskih lekova). Otišlo se i korak dalje, u pravcu razvoja elektronske homeopatije, sa direktnim prenosom svojstava homeopatskih lekova na nosioce (vodu, alkohol, fiziološke rastvore, šećer, homeopatsku krupu...) uz mogućnost promene njihove potencije, bez korišćenja homeopatske supstance.

Pored toga što je dejstvo homeopatskih lekova u skladu sa kvantno-holografskim teorijama, sama činjenica da homeopatija za lečenje ljudi koristi kvantno-holografске informacije preuzete sa izvora od kojih se prave homeopatski lekovi (minerali, biljke, životinje, energetske pojave), dodatno učvršćuje spoznaju o potpunom holizmu u smislu povezanosti svega, onako kako se vidi iz pozicija čiste svesti, kakav je slučaj sa misticima svih tradicija ili sa već pomenutim iskustvom Anite Murđani. Dakle, povezanost od mikrokosmosa do makrokosmosa, što mora biti princip univerzalnosti koji sve ujedinjuje.

S obzirom da celokupno delo dr Šoltena počiva na tim principima univerzalnosti, sa njime homeopatija ulazi u novu eru, pretendujući na legitimnost i zaslužujući punu pažnju. Zbog svega pomenutog, podržavam viziju i ideju

Izdavača Udruženje za celovito zdravlje ADVAITA da se objavi knjiga „O zdravlju i mudrosti samospoznaje“, jer verujem da će svi oni koji su dorasli temama celovitog pristupa zdravlju i koje zanimaju spoznaje o višim principima zdravlja imati koristi od knjige i da će u njoj uživati.

Beograd, 18. 07. 2015.

Prof. dr Dejan Raković